

nia następuje za pośrednictwem władzy powiatowej administracji ogólnej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania świadczącego, najdalej w terminie jednego miesiąca od dnia zwolnienia środka przewozowego.

Art. 18. Niewykonanie obowiązku dostarczenia środka przewozowego choćby z niedbalstwa jest karane grzywną do wysokości 400 zł. lub też aresztem do 4 tygodni, albo obu karami łącznie, o ile czyn nie ma cech przestępstwa, zagrożonego karą surowszą.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie w wymiarze ponad 4 tygodnie.

Art. 19. Do orzekania o czynach karalnych, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powołane są władze powiatowe administracji ogólnej.

Przeciwko orzeczeniu władzy powiatowej administracji ogólnej można w ciągu 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi wedle przepisów postępowania, obowiązujących dla I instancji sądowej. Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z r. 1877 stosuje się przepisy o policyjnych zarządzeniach karnych.

Art. 20. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Z dniem tym tracą moc wszelkie przepisy, normujące obowiązek ludności dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

884.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 listopada 1927 r.

o wystawach i targach gospodarczych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. 1) Na urządzenie wystaw oraz targów (jarmarków, kiermaszów) gospodarczych wymagane jest zezwolenie władzy.

2) Zezwoleń na urządzenie wystaw i targów o charakterze przemysłowo-handlowym udziela Minister Przemysłu i Handlu.

3) Zezwoleń na urządzenie wystaw rolniczych udziela Minister Rolnictwa.

4) Zezwoleń na urządzenie wystaw i targów przemysłowo-rolniczo-handlowych udziela Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

5) Zezwoleń na urządzenie wystaw higieniczno-sanitarnych udziela Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Spraw Wojskowych.

6) Wystawianie wyrobów przemysłowych, związanych bezpośrednio z obroną Państwa i stanowiących obecny sprzęt uzbrojenia armii (jak: broń, amunicja, maski gazowe, materiały wybuchowe i t. d.), może nastąpić po każdorazowym uzyskaniu zezwolenia Ministra Spraw Wojskowych.

7) Zezwolenia udzielane są po wysłuchaniu opinii właściwych izb przemysłowo-handlowych, rzemieślniczych, względnie rolniczych oraz w razie potrzeby również odpowiednich organizacji społeczno-gospodarczych.

Art. 2. Uprawnienia, wynikające z niniejszego rozporządzenia, właściwi ministrowie (art. 1) władni są przelewać na władze wojewódzkie administracji ogólnej.

Art. 3. 1) Na wystawach mogą być udzielane odznaczenia honorowe, pieniężne lub przedmiotowe przez organizacje wystawowe oraz instytucje samorządowe, gospodarcze i społeczne.

2) Zainteresowani ministrowie są uprawnieni do udzielania specjalnych odznaczeń państwowych każdy w swoim zakresie działania.

3) Rozporządzenie Rady Ministrów ustali formę i rodzaje odznaczeń państwowych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania:

a) do targów gminnych, normowanych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. № 53, poz. 468),

b) do wystaw i targów, urządzanych przez instytucje państwowe; instytucje te jednak obowiązane są zawiadomić każdorazowo o za-

mierzonej wystawie lub targach właściwego ministra (art. 1),

- c) do wystaw względnie targów, urządzanych przez poszczególnych przedsiębiorców wyłącznie celem reklamy lub sprzedaży towarów własnych lub należących do ich mocodawców,
- d) do wystaw prac, urządzanych przez szkoły, kursy rzemieślnicze i przemysłowe oraz analogiczne instytucje,
- e) do spędów i pokazów zwierząt domowych.

Art. 5. Kto urządza wystawy lub targi gospodarcze wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia lub przepisom na jego podstawie wydanym, ulegnie karze grzywny od 100 zł. do 10.000 zł.

Do orzekania powołane są sądy powiatowe (po-koju).

Art. 6. Niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej, właściwa powiatowa władza administracji ogólnej obowiązana jest nie dopuścić do otwarcia wystawy lub targów gospodarczych lub zamknąć już otwarte, o ile wystawa lub targi zostały urządzone wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia lub przepisom na jego podstawie wydanym.

Art. 7. Szczegółowe przepisy, dotyczące trybu wnoszenia podań, warunków, jakie winni wypełnić organizatorowie wystaw i targów gospodarczych, oraz trybu nadawania odznaczeń, ustali rozporządzenie wykonawcze, które wydadzą Ministrowie Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 8. 1) Osobom fizycznym lub prawnym, którym na podstawie koncesji lub upoważnienia rządowego będzie przysługiwało w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prawo urządzania targów i wystaw, będą wydane nowe zezwolenia w myśl art. 1 niniejszego rozporządzenia, jeżeli do dnia 31 grudnia 1927 r. wniosą udokumentowane podania.

2) Od obowiązku uzyskania nowego zezwolenia jako też wnoszenia podania, przewidzianego w poprzednim ustępie, zwolnione są osoby, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia uzyskały prawo odbycia wystaw lub targów gospodarczych w czasie do dnia 31 grudnia 1927 r.

3) Zezwolenia, przewidziane w art. 1 niniejszego rozporządzenia, nie będą wymagane na urządzenie wystaw lub targów gospodarczych, które odbędą się w czasie do dnia 31 grudnia 1927 r., a to w tych wypadkach, w których w myśl dotychczasowych przepisów nie istniał obowiązek uzyskania koncesji lub zezwolenia.

Art. 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości, każdemu we właściwym zakresie działania.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1927 roku i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Na obszarze województwa śląskiego rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie z chwilą ogłoszenia zgody na nie Sejmu Śląskiego, nie wcześniej jednak, niż w terminie, określonym w poprzednim ustępie.

Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy prawne z niem sprzeczne.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

885.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 listopada 1927 r.

o popieraniu naftowego ruchu wiertniczego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przedsiębiorstwom naftowym, które w ciągu 10 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia podejmą się wierceń poszukiwawczych, przyznaje się następujące ulgi:

1) zwolnienie przez okres czasu, oznaczony w ustępie pierwszym tego artykułu, od wszelkich bezpośrednich podatków państwowych — kapitałowych, inwestowanych w wiercenia poszukiwawcze;

2) zwolnienie na lat 10, licząc od daty uzyskania pierwszej produkcji:

- a) od wszelkich podatków państwowych i samorządowych dodatków do nich — przychodów, względnie dochodu, z produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego, uzyskanej z otworu wiertniczego poszukiwawczego oraz z następnym otworów wiertniczych, założonych w obrębie koła o promieniu 500 metrów od odkrywczego otworu poszukiwawczego, na tere-